

Fjerde afsnit (Seksualisme) – Kapitel 3 (Den intellektuelle og den emotionelle seksualisme) – lektion 73

Den emotionelle seksualisme

31.

Det skal i det følgende vise sig, at problemet om de to polsæts indbyrdes tilhørsforhold kun lader sig løse i forbindelse med fremstillingen af et fænomen, Martinus kalder det seksuelle dobbeltkredsløb. Det vil sige et kredsløb, inden for hvilket alle de seksuelle temas principielle muligheder gennemspilles. Og det første, der i denne forbindelse skal nævnes, er, at omtalte dobbeltkredsløb betegner endnu et afgørende træk ved livets kosmiske grundplan. Det sidste, som vi i dette kursus skal bringe på bane.

32.

Når det ikke uden videre lader sig gøre at beskrive de to polsæts indbyrdes tilhørsforhold, skyldes det, at de i virkeligheden slet ikke befinder sig i nogen fast eller fikseret binding til hinanden, hvorimod de i denne henseende skifter på en måde, der fører til dannelsen af netop det seksuelle dobbeltkredsløb.

33.

For at få føling med dette dobbeltkredsløb er det nødvendigt først at sætte sig lidt nærmere ind i den måde, det seksuelle klimaks etableres på; dette indebærer naturligvis en nærmere redegørelse for de organiske strukturer, hvoraf processen afhænger.

Som det vil huskes, muliggør begge polorganer etableringen af seksuelt klimaks, hvorved der bliver anledning til at tale om to forskellige former for seksuel ekstase, indhentet ad to forskellige veje. Således bærer det emotionelle polorgan, den ene af disse to muligheder, mens det intellektuelle polorgan danner grundlag for den anden.

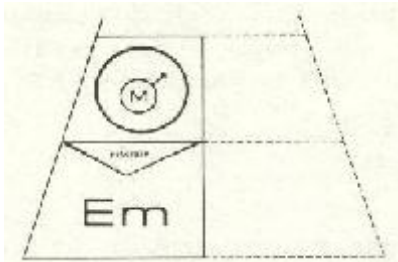
Af de nævnte to muligheder kender mennesket foreløbigt kun den ene, nemlig den, der hovedsageligt bygger på metoden for sansning fra neden.

For denne seksualismes vedkommende gælder det, som allerede nævnt, at den primært er betinget af den aktivitet, det emotionelle polorgan plus apparatet for sansning fra neden muliggør, mens den kun sekundært er afhængig af de funktioner, det intellektuelle polorgan plus apparatet for sansning fra oven danner grundlag for. I nøje overensstemmelse hermed fungerer det emotionelle polorgan plus apparatet for sansning fra neden som "antenne", mens i modsætning hertil den intellektuelle polorgan plus apparatet for sansning fra oven spiller rollen som "kondensator" (se eventuelt lektion 72, stk 25, 26). – Denne type seksualisme vil det derfor være hensigtsmæssigt at betegne som den emotionelle seksualisme, hvilket med reference til de foregående analyser i realiteten vil sige en "stofseksualisme", i hvilken Jegets følelsesliv spiller en dominerende rolle.

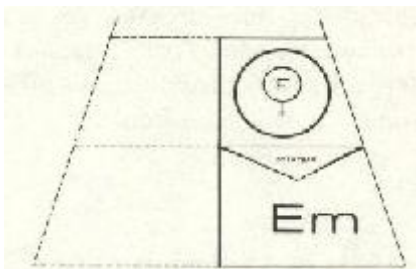
34.

For den emotionelle seksualismes vedkommende gælder den vigtige, kosmiske grundregel, at det emotionelle polorgan med tilhørende sanseapparat hos hankønsvæsener altid er forbundet med den maskuline pol (i overbevidstheden), hvad der naturligt resulterer i en donativ seksualtype, idet den maskuline pol jo er sæde for det levende væsens udfoldelse af tilværelsens donative princip, nemlig i form af udadrettet aktivitet og dermed afsendelse af energi (manifestation).

I modsætning hertil er det emotionelle polorgan m.m. hos hunkønsvæsener altid forbundet med den feminine pol, hvad der lige så naturligt resulterer i en receptiv seksualtype, idet den feminine pol jo er sæde for det levende væsens udfoldelse af tilværelsens receptive princip, praktiseret som indadrettet aktivitet og dermed som modtagelse af energi (sansning).

Hankønsvæsenets emotionelle polkonstellation: det emotionelle polorgan plus apparatet for sansning fra neden er forbundet med den maskuline overbevidsthedspol; tyngdelegemet præmieres.

Hunkønsvæsenets emotionelle polkonstellation.. det emotionelle polorgan plus apparatet for sansning fra neden er forbundet med den feminine overbevidsthedspol; følelseslegemet præmieres.

Dette lovbundne forhold kan man også udtrykke på den omvendte måde ved at sige, at når det emotionelle polorgan m.m. er forbundet med den maskuline pol, da resulterer det i en donativ seksualtype, hvilken vi kalder "hankønnet". Er det emotionelle polorgan m.m. derimod forbundet med den feminine pol, da resulterer det i en receptiv seksualtype, hvilken vi pr. vedtægt kalder "hunkønnet". Og at der bliver tale om henholdsvis en donativ og en receptiv seksualtype skyldes altså, at den maskuline pols kosmiske tendens er donativ og den feminines receptiv. Det er således indflydelsen fra de to overbevidsthedspoler, der fører til dannelsen af to forskellige seksualtyper eller køn; dette ville polorganerne tilhørende underbevidsthedsområdet ikke på egen hånd kunne præstere.

Med kendskab til den hermed præsenterede grundlov vedrørende den emotionelle seksualismes organiske grundlag har vi nu også mulighed for at forstå, hvorfor hankønnet i forhold til hunkønnet som regel er kendetegnet ved større fysisk styrke og muskelkraft samt tilbøjelighed til at underlægge sig den "ydre verden". Det beror helt enkelt på, at den maskuline pol især samvirker med den sjælelige strukturs tyngdelegeme, der således på en måde præmieres for hankønnetts vedkommende. Og omvendt forklarer det forhold, at den feminine pol især samvirker med følelseslegemet, hvorfor hunkønnet er disponeret for at appellere til beskyttelse hos hankønnet samt udviser både talent for og tilbøjelighed til at underlægge sig den "indre verden", jævnfør de velkendte ord: mandelist er velbehænde¹ men kvindelist uden ende. -Det må dog erkendes, at det kun er med forbehold at disse karakteristika gælder. I insekternes verden f.eks. finder man af hidtil uoplyste grunde således ofte det modsatte forhold, nemlig at hunkønnet er "det stærke køn" og hankønnet "det svage køn".

35.

Vi skal nu se lidt på, hvorledes denne seksualstruktur fungerer. -Først erindrer vi os, hvad der tidligere har været forklaret, nemlig at polorganerne ikke på egen hånd kan frembringe noget seksuelt klimaks,

men er afhængige af deres tilknytningsforhold til det egentlige sanseapparat henhørende under den sjælelige struktur. Og her er altså det emotionelle polorgan altid forbundet med apparaturet for sansning fra neden; deraf just navnet: det emotionelle polorgan.

På den anden side indses det sikkert, at begge polorganer i naturlig konsekvens af deres rolle som redskaber for befordring af det seksuelle klimaks på en eller anden måde må motivere forekomsten af sanseorganer i underbevidsthedsområdet, der så effektivt som muligt lader samme to polorganer komme til deres ret. Altså sanseorganer, der specielt er helliget et samarbejde med netop polorganerne, og som derigennem i særlig høj grad kan påvirke disse i den rigtige retning; det vil sige i retning af det seksuelle klimaks' virkeliggørelse.

Dette er da også tilfældet, og med hensyn til de sanseorganer, der henhørende under apparatet for sansning fra neden står i den emotionelle seksualismes tjeneste, kendes disse på det fysiske plan som de primære kønsorganer.

At netop kønsorganerne spiller en central rolle for opnåelsen af det seksuelle klimaks turde være velkendt for praktisk taget alle voksne mennesker. Derimod er det næppe så velkendt, at det ikke er det fysiske kønsorgan i sig selv, der frembringer dette klimaks, hvorimod det er et højpsykisk polorgan, som kønsorganet står i forbindelse med; i nærværende sammenhæng det emotionelle polorgan. Dette kan dermed betragtes som et højpsykisk modstykke til netop det fysiske kønsorgan.

36.

Som imidlertid allerede påvist er ikke engang alliancen mellem det emotionelle polorgan og det fysiske kønsorgan tilstrækkelig til at sikre det seksuelle klimaks. Også en medvirken fra det intellektuelle polorgans side er nødvendig, hvilken medvirken som allerede nævnt svarer til kondensatorens rolle i forhold til antennen.

Årsagen til dette krav skal for det første søges i det forhold, at klimaks for en væsentlig del nås gennem en bevidsthedsproces. Og dernæst skal den søges i sammensætningen af de guddommelige energier, hvoraf klimaks afhænger, og som der derfor skal opnås føling med samt indslag af. Denne sammensætning kan udtrykkes som en forening af de højeste emotionelle og intellektuelle kræfter og faktorer, der overhovedet gives i tilværelsen, hvorfor også både emotionel og intellektuel aktivitet fra det levende væsens side er nødvendig, for at det kan få kontakt med disse kræfter. Ja, denne aktivitet må endda indeholde i hvert fald et minimum af de kvaliteter, der svarer til kvaliteten af de høje guddommelige energier.

37.

Netop med hensyn til dette sidste krav er mennesket og dyret vanskeligt stillet. For det første er de intellektuelle anlæg her endnu ganske spæde og lidet bæredygtige, hvilket som noget yderst vigtigt i denne forbindelse bl.a. giver sig udslag i, at intuitionsenergien ikke er under viljens kontrol. Og dertil kommer, at hele følelseslivet er overvejende egoistisk betonet og således relativt lavt og primitivt. Med andre ord forekommer der strengt taget ikke hos dyret og det jordiske menneske umiddelbare forudsætninger for det seksuelle klimaks' etablering. Ikke desto mindre er nævnte klimaks en kendsgerning i begge disse to verdener, og der må følgelig derfor også på en eller anden måde forekomme en "åben" kanal til de betingende guddommelige energier. -Vi skal i det følgende se på, hvad denne kanal består i.

38.

Hvad der herefter omtales for menneskets vedkommende gælder også på dyrets vegne, blot i endnu mere udpræget grad.

Gennem elementær påvirkning af de fysiske kønsorganer modtager det emotionelle polorgan i dets egenskab af "antenne" visse impulser, der af Jeget registreres som tydeligt behag, og som det instinktivt aner rummer forudsætning for eskalation (øgning). Jegets opmærksomhed fanges og fastholdes altså.

På foranledning af denne behagsfornemmelse aktiveres den intellektuelle pol, og via den apparatet for sansning fra oven, hvor ikke mindst instinktleget indtager en central plads. Og på dette grundlag begynder Jeget at koncentrere sig om den proces, der har taget sin begyndelse.

For menneskets vedkommende medfører aktiveringen af den intellektuelle pol bl.a. skabelsen af en række seksuelle fantasier, der dels tilskynder til en fortsat påvirkning af kønsorganerne; som dels i sig selv bidrager til at forstærke behagsfølelserne; og som endelig -hvad der er det vigtigste - medfører en så total koncentration på processen, at alle uvedkommende bevidsthedsmomenter udelukkes fra at gøre sig gældende. Det ses således tydeligt, hvorledes den intellektuelle pol med tilhørende sanseapparat i princippet spiller rollen som en kondensator, med hvilken Jeget afstemmer sin antenne, dvs. det emotionelle polorgan.

Dette funktionsmønster gælder som sagt for både dyrets og menneskets vedkommende. I dyrets tilfælde må de seksuelle fantasier dog antages at mangle, sådan at den ganske spæde intellektuelle pol her blot medfører den totale koncentration på den seksuelle proces, der således alene på dette grundlag holdes i gang -især ledet af instinktet.

Med disse faktorer i virksomhed sker der gradvist en vis opladning af det emotionelle polorgan, hvilket Jeget subjektivt registrerer som en voksende spænding, ophidselse og kompromisløs begærlighed; individet er med andre ord helt i den højeste ilds magt.

Og så sker dét, der for dyrets og menneskets vedkommende i mere end en forstand må betragtes som et under. Behagsmomenter af en højere orden begynder glimtvis at optræde i den almindelige behagsrus, og med det resultat, at koncentrationen yderligere skærpes. Virkningen heraf er en stadig oftere tilbagevenden af de højere behagsmomenter, der efterhånden helt dominerer tilstanden. Og netop som denne situation er etableret, indtræder et vendepunkt karakteriseret ved, at den videre del af processen så at sige begynder at forløbe på egen hånd. Jeget mister kontrollen over den, og behagsfølelser af en hidtil uovertruffen intensitet og styrke bryder frem, idet de i kortere eller længere tid hensætter individet i fuldstændig paralytisk ekstase. For øjeblikke gennemstråles det via det emotionelle polorgan afmægtigt, men fuldkommen lykkeligt af den hellige ånds lysende vibrationer. Og mens dette står på, er dets bevidsthed i et uhyre smalt

spektrum netop så klar, ren og koncentreret, som "synet" af Gud forudsætter. Men denne tilstand kan af flere grunde ikke vare evigt. For det første udgør den en besættelse, som sætter væsnet ude af stand til at foretage sig noget som helst, hvilket naturligvis ikke i længden er nogen holdbar situation på det fysiske plan. For det andet kan individets organiske struktur ikke i det lange løb tåle den umådelige belastning. Og endelig for det tredje afbryder væsnet af sig selv forbindelsen med de guddommelige bevidsthedslag i så at sige samme øjeblik, klimaks begynder at indtræde. Netop ved den ekstatiske og paralytiske tilstand den hensætter det i, medfører den, at den betingende koncentration automatisk tabes eller afbrydes -simpelthen fordi det motiverende begær indtil overmål mættes. Og på denne måde er der sørget for en sikkerhedsventil, der beskytter gudesønnen mod at blive brændt af lyset.

39.

Selv om læseren nu forhåbentlig føler sig i det mindste lidt klogere, står det spørgsmål dog stadig

hen: hvordan går det til, at mennesket og dyret -deres relativt lave åndelige standard taget i betragtning -overhovedet kan få kontakt med de guddommelige energier?

Svaret er fra Martinus side, at denne kontakt i virkeligheden nås ad en omvej -så at sige ad en "bagdør". Kilden til de ekstaseenergier, hvoraf klimaks afhænger, er nemlig den samme som den, de hjemmehørende væsner i salighedsriget øser af: summen af de personligt vundne erfaringer fra det tilbagelagte spiralafsnit -omdannet til guldkopier.

Disse guldkopier kunne mennesket og dyret jo beskæftige sig dagsbevidst med, da de i sin tid var hjemmehørende i salighedsriget, og evnen hertil fortsætter næsten uindskrænket i planteriget. Derimod tabes den i dyreriget, hvor den ydre verden lægger fuldt beslag på opmærksomheden. Det vil dog sige: en vis forbindelse "bagud" opretholdes dog stadig, båret af instinktlegemet. Og det er denne forbindelse, dyret og mennesket automatisk og dermed instinktmæssigt aner eller får fært af, når dets primære kønsorganer påvirkes, hvad der således afslører instinktlegemets ligefrem vitale betydning for disse to væsenstypers seksualisme.

40.

Dyrets og det jordiske menneskes seksuelle klimaksoplevelse er altså ifølge Martinus udtryk for en sidste føling med guldkopimaterialet hidrørende fra det forrige spiralafsnit. Og netop i dets egenskab af guldkopimateriale er der tale om energier af høj guddommelig standard, eftersom guldkopierne jo danner grundlag for spiralkredsløbets næsthøjeste tilværelsesplan, salighedsriget, og i øvrigt repræsenterer erfaringer udrenset for alt lavt og uædelt.

Det kan i denne forbindelse være interessant at betænke den rolle, guldkopierne har spillet for Jeget i forbindelse med dets faktiske erobring af det ny organismeprincip -altså vort nugældende (se evt. også lektion 61-63). Det drejede sig jo her om en umådelig længsel og tørst efter gensynet med den fysiske materie, en længsel, der i første række fik næring gennem beskæftigelsen med guldkopierindringer fra fordums tider i den fysiske materie, og som siden hentede supplerende inspiration gennem den begyndende faktiske berøring med det nye spiralafsnits fysiske materie (mineral-og planteriget).

Vi lægger her mærke til, at der er tale om en koncentreret indstilling på den fysiske materie, motiveret af Jegets begær efter at erobre en legemskultur dannet i denne materie, og i hvilken situation guldkopierne altså spiller en altafgørende rolle. Iagttagelsen heraf giver os nemlig mulighed for at se en forbindelse til det forhold, at de samme guldkopier nu -takket være instinktlegemet - spiller en tilsvarende central rolle i forbindelse med dyrets og menneskets udfoldelse af en seksualisme, der er udpræget stof-engageret i den forstand, at den både fysisk og psykisk er afhængig af stimuli udgående fra hovedsageligt legemlige attributter eller egenskaber. Ja, så klar er denne sammenhæng, at man i fuld overensstemmelse med de faktiske forhold kan betegne dyrets og menneskets seksualisme som en ubevidst beskæftigelse med salighedsrigets guldkopier, nu videreført af instinktlegemet i forbindelse med det emotionelle polorgan som denne seksualismes klimaksoplevelse. -Men lad det være tilføjet med al mulig vægt, at denne klimaksoplevelse ikke hidrører fra de guldkopier, der er dannet af det tidligere spiralafsnits mørkeindringer; disse har for længst i forbindelse med udviklingsprocessen mistet deres kraft. Nej, nævnte klimaksoplevelse står i gæld til de erfaringsmasser, der hører til spiralafsnittets lyszone, men som på grund af lysmættelsen i sin tid ikke havde den store interesse for væsnet i salighedsriget. På denne måde blev energiindholdet i disse sublimе erfaringsmasser sparet, og med det resultat, at de i mellemtiden er blevet omdannet til "guldkopier". Og hvilke guldkopier?! -Intet under, at det seksuelle klimaks i mangfoldige religioner er blevet betragtet som noget guddommeligt eller helligt og stadig -selv i en prosaisk tid som vor - formår at gøre sig gældende som livets primære enkeltfaktor. Den enkeltfaktor, man på mangfoldige

måder direkte og indirekte besynger som kærligheden i verden. Og intet under heller, at mennesket bevidst og ubevidst længes efter mødet med disse super-sublime guldkopier, nu da det har fået sin hede længsel efter indvikling og mørke tilfredsstillet. Afstanden i tid og tilstand har i sandhed givet dem egenskaber af "guldkopier" for mennesket, om end dets eneste mulighed for føling med dem alene foregår via den sjælelige strukturs "laveste" åndelige legeme: instinktlegemet. Nu er dé blevet lyspunktet i tilværelsen, lyset i mørket.

41.

Som det hermed er blevet nævnt og beskrevet, afhænger dyrets og det jordiske menneskes klimaksoplevelse foruden af det emotionelle polorgans aktivitet også af en medvirken fra det intellektuelle polorgans side. Og som ligeledes omtalt er dette polorgan forbundet med apparatet for sansning fra oven (vedr. dette, se eventuelt lektion 67), gennem hvilket det modtager sine behagsimpulser. Og utvivlsomt forstår vi nu, at betydningen af den intellektuelle pols medvirken først og fremmest ligger i det forhold, at det tilknyttede apparat for sansning fra oven bl.a. omfatter instinktlegemet, der som netop beskrevet lige akkurat udgør den faktor, der kompenserer for savnet af høje intellektuelle og emotionelle egenskaber -herunder ikke mindst intuition. For det er jo netop takket være instinktlegemet, at der på foranledning af den rette koncentration og bevidsthedsindstilling kan opnås forbindelse med super-guldkopimaterialet, således at et indslag i dagsbevidstheden gennem det emotionelle polorgan bliver muligt -og altså med oplevelsen af det seksuelle klimaks til følge.

42.

For dyrets og det jordiske menneskes vedkommende er det altså i virkeligheden kun formelt, at det intellektuelle polorgan spiller rolle som intellektuel faktor i forbindelse med den emotionelle seksualisme, idet det førende organelement så ubetinget er instinktlegemet.

Især hos dyret er denne situation udpræget, ja så udpræget, at endog helt specielle og for så vidt kunstige tilskyndelsesmomenter må bringes til at gøre sig gældende for overhovedet at vække det til elementær bevidsthed om kønsorganernes seksuelle betydning og muligheder. Disse tilskyndelsesmomenter, der ligefrem kan betragtes som en slags enzymer eller igangsættere for instinktet, kendes som dé kredsløbsstyrede hormonprocesser, der med passende intervaller lader dyret indtræde i brunsttilstand.

For menneskets vedkommende er situationen ikke helt så udpræget, nemlig som følge af rådigheden over et vist mål af højere intellektuelle og emotionelle egenskaber. Med henblik på klimaksoplevelsen er mennesket dog alligevel helt afhængigt af instinktlegemets virksomhed, da det trods alt ikke på noget andet grundlag kan opnå kontakt med "den hellige ånd". Til gengæld er dets seksualisme ikke i nær så høj grad som dyrets behersket af intervalbundne hormonomekanismer. Dette giver sig bl.a. udslag i, at den ikke er bundet til specielle brunstperioder, men praktisk taget konstant har aktualitet; eller som en spøgefugl engang har udtrykt det: mennesket er det eneste dyr, der har brunsttid hele året rundt.

Og årsagen til denne "permanente brunsttilstand" er altså kosmisk set at søge i menneskets højere intellektuelle tilstand og dermed i en mere veludviklet intellektuel polstruktur, end dyret råder over. Dette medfører nemlig for det første, at mennesket bliver dagsbevidst i sin seksualisme og dermed også dagsbevidst i den betydning og de muligheder, der knytter sig til de primære kønsorganer. Og i nøje tilslutning hertil bliver mennesket påvirkeligt af seksuelle stimuli ud over dem, der har form af direkte påvirkning af seksualorganerne; for eksempel synsindtryk samt seksuelle fantasier produceret af den intellektuelle polstrukturens intelligens -og hukommelseslegeme.

Men nogen klimaksoplevelse kan det altså ikke opnå gennem denne pol; dertil er apparatet for sansning fra oven og dermed den selv alt for spæd og uudviklet. Dette udtrykker Martinus ved at omtale den som den sekundære pol, og ved at beskrive den som mere eller mindre latent. Hos dyret er den helt latent, hvad der viser sig ved, at kun instinktlegemet har betydning for seksualismen. Men hos mennesket er den altså under vækst, og i virkeligheden under vækst hen imod en tilstand, hvor den i lige så høj grad som den emotionelle pol kan befordre en seksuel klimaksoplevelse, og således bære en helt ny form for seksualisme: den intellektuelle seksualisme.

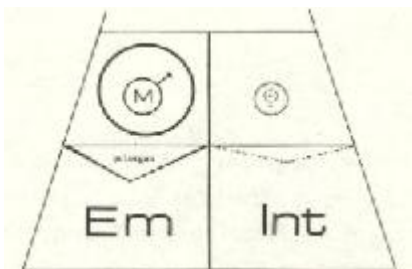
43.

Denne seksualisme skal vi tage op i den følgende lektion. Her skal vi til slut benytte lejligheden til helt præcist at formulere dyrets og det jordiske menneskes polsituation.

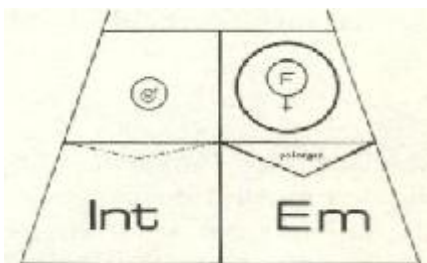
1) Som beskrevet er det emotionelle polorgan altid forbundet med apparatet for sansning fra neden, lige som det intellektuelle polorgan altid er forbundet med apparatet for sansning fra oven.

I henhold til deres relative roller i seksualismens tjeneste benævnes de pågældende to polorganer som henholdsvis den primære og den sekundære pol; sidstnævnte dog undertiden også som den modsatte pol. Og da den emotionelle pol for dyrets og menneskets vedkommende altid vil være den primære og således i realiteten bærer disse væsenstypers seksualisme, betegnes denne som den emotionelle seksualisme. -I modsætning hertil betegnes den form for seksualisme, den modsatte pol vil kunne bære, som den intellektuelle seksualisme.

2) Hos hankønsvæsner er det emotionelle og dermed primære polorgan altid forbundet med den maskuline overbevidsthedspol, mens det samme polorgan hos hunkønsvæsnet lige så konsekvent er forbundet med den feminine overbevidsthedspol. Resultatet heraf er henholdsvis en donativ og en receptiv seksualtype.

Hankønsvæsnetts totale polkombination 1) det emotionelle polorgan plus apparatet for sansning fra neden er forbundet med den maskuline pol, der er maksimalt udviklet: 2) det intellektuelle polorgan plus apparatet for sansning fra oven er forbundet med den feminine pol, der er mere eller mindre latent.

Hunkønsvæsnetts totale polkombination: 1) det emotionelle polorgan plus apparatet for sansning fra neden er forbundet med den feminine pol, der er maksimalt udviklet: 2) det intellektuelle polorgan plus apparatet for sansning fra oven er forbundet med den maskuline pol, der er mere eller mindre latent.

3) Endelig kan det i logisk konsekvens heraf nævnes, at det intellektuelle polorgan altid er forbundet med den overbevidsthedspol, som er ledig. Det vil i hankønsvæsnet tilfælde sige den feminine pol, og for hunkønsvæsnet vedkommende den maskuline pol. Som følge af de tilknyttede polorganers mere eller mindre udviklede tilstand spiller disse "modsatte" overbevidsthedspoler dog kun en sekundær rolle i forbindelse med såvel individernes seksuelle fremtoningspræg som deres udfoldelse af seksualisme.

Spørgsmål til lektion 73

1. Hvad forstås ved det seksuelle dobbeltkredsløb?
2. Befinder polorganerne og overbevidsthedspolerne sig i noget fast eller fikseret forhold til hinanden?
3. a) Hvilket køn får man, når det emotionelle polorgan er forbundet med den maskuline overbevidsthedspol, og b) hvilket køn bliver der tale om, når det emotionelle polorgan er forbundet med den feminine overbevidsthedspol?
4. Hvilket af de to polorganer står de primære, fysiske kønsorganer i forbindelse med: a) det emotionelle polorgan eller b) det intellektuelle polorgan?
5. Hvor finder vi oprindelsen til de ekstaseenergier, det levende væsen oplever som seksuelt klimaks?
6. Hvilken rolle spiller det intellektuelle polorgan i forbindelse med dyrkelsen af den emotionelle seksualisme?
7. I forhold til andre dyr udmærker det jordiske menneske sig bl.a. ved et permanent seksuelt engagement; hvad er kosmisk set årsagen hertil?
8. Til hvilken overbevidsthedspol er det intellektuelle polorgan knyttet hos henholdsvis a) hankønsvæsnet og b) hunkønsvæsnet?

Løsningen til lektion 72's opgavetillæg

1. Afsendelse og modtagelse af energi.
2. Bestemmer dens opdeling i et donativt og et receptivt system.
3. Henholdsvis det organiske område af Jegets samlede organiske struktur, der befordrer udadrettet og indadrettet aktivitet (manifestation og sansning).
4. a) Det donative og det receptive systems talentkernemæssige rodfæstning i overbevidstheden (polprincippets organiske basis i overbevidstheden) b) den maskuline og den feminine pol.
5. a) Den maskuline, b) den feminine.
6. Ja.
7. a) Organiske forlængelser af de to seksuelle poler "ned" i underbevidsthedsområdet, b) muliggør det seksuelle klimaks.

8. a) Ja. b) fordi det drejer sig om parafysiske organer, der helt bestemmer Jegets sympatiske orientering.

9. Nej, tilknytningen til polorganerne er afgørende herfor.

10. Nej, tilknytningen til resten af den sjælelige struktur er en forudsætning.

11. a) Den intellektuelle og den emotionelle seksualisme, b) førstnævnte er betinget af en dagsbevidst intuitions medvirken, mens dette ikke gælder for sidstnævnte.

12. a) Nej, b) den emotionelle seksualisme.

P.B.-J.

NB. Disse svar er godkendt af Martinus